

Sagen har altsaa foreligget ikke alene for Folketinget, men ogsaa for Landstinget, og den ærede Ordfører har jo haft rigelig Lejlighed til at undersøge Sagen, lige saa god Lejlighed i alt Fald, som alle de Folketingsmænd have haft, der ikke selv ere Medlemmer af Finansudvalget. Jeg kan derfor ikke sige andet, end at det forundrer mig ikke saa ganske lidt, at Landstingets Flertal her foreslaar at føre disse Beløb tilbage til Konto VI. A. 3. Paa den Maade bliver det jo noget vanskeligt at faa en Revision i Stand, og jeg kan i alt Fald ikke se, at dette Forslag skulde være særlig overensstemmende med, hvad der fra et konservativt Standpunkt maatte findes fornødent.

Med disse Bemærkninger har jeg udtalt mig om de stillede Ændringsforslag. Desværre ere jo de fleste af Ændringsforslagene stillede til mit Budget, men ihvor villig jeg end er til at imødekomme de Meninger, der blive fremsatte, kan jeg med min bedste Villie ikke imødekomme det ærede Flertal paa disse Poster, jeg mener, at de alle ere meget vel og saglig begrundede.

Indenrigsministeren (Enevold Sørensen): Det Ændringsforslag, der af Finansudvalgets Flertal er stillet til Indenrigsministeriets Budget, blev af den ærede Ordfører betegnet som værende af ringe Betydning. Ja, det synes at være af saa ringe Betydning, at det end ikke lykkedes den ærede Ordfører at indordne det under nogen af de 3 Kategorier, hvorunder de øvrige Ændringsforslag ere indordnede. Jeg kan give ham Ret i, at det er af ringe Betydning; saa meget mere kan man undre sig over, at det ærede Flertal har stillet dette Forslag. Jeg vil oplyse, at paa den interparlamentariske Fredskonference i Kristiania blev der vedtaget ny Lov for disse aarlige Konferencer. Det hedder der i 2det Afsnit, som omhandler Aarsmødet, i den 6te Artikel: „Deltagere i Aarsmødet ere de interparlamentariske Grupperes Medlemmer, saavel som forhenværende Parlamentsmedlemmer, som allerede have taget Del i tidligere Møder. — Adgang have ligeledes Medlemmer af Senater og raadgivende Forsamlinger eller andre lignende Institutioner i ikke-konstitutionelle Lande, naar de ere forsynede med sine Regeringers Bemyndigelse“. Det er altsaa Lovenes Ord for, hvem der kan være Deltager i disse interparlamentariske Konferencer. Den sidste Part af det vedkommer jo ikke os i dette Land. Den

første gaar ud paa, at herfra kan deltage som lovlige Medlemmer af Aarsmødet Medlemmer af de interparlamentariske Grupper, altsaa Medlemmer af et af Rigsdagens to Ting samt forhenværende Parlamentsmedlemmer, naar de tidligere have taget Del i saadanne Konferencer. Efter at dette var oplyst, og efter at jeg var bleven opmærksom herpaa, syntes jeg, at det var den naturligste Ting af Verden, at der under Finanslovsbehandlingen i det andet Ting blev foretaget den Ændring, der er Tale om, nemlig at lade Ordet „Rigsdagsmænds“ gaa ud. Det er jo nemlig ikke Meningen med denne Bevilling, saaledes som den ærede Ordfører omtalte, at det er en Bevilling til Rigsdagsmænds Behagelighed. Det er en Bevilling, der sigter til at bidrage til Rejseomkostningerne for Deltagerne i de interparlamentariske Fredskonferencer. Nu ønsker Flertallet her, at dette „Rigsdagsmænds“ sættes ind igen. Det vil altsaa sige: man vil vedblivende give en Bevilling til Rejseudgifter til Deltagelse i disse Konferencer, men man vil have, at Bevillingen skal have en saadan Ordlyd, at en lille Part, sikkert en meget forsvindende Procentdel af de Medlemmer, der efter Lovenes Ordlyd kunne deltage i disse Konferencer, ikke faar nogen Adgang til at søge Andel i denne Rejseunderstøttelse. Jeg forstaar ikke, hvorfor en lille Part af dem skal være udelukket fra at kunne søge, eller at man skulde være udelukket fra eventuelt at kunne yde Bevilling til Rejse dertil. Det forekommer mig at være ganske naturligt, at naar man bevilger Bidrag til Rejser til Deltagelse i disse Konferencer, der saa ogsaa staaar Adgang aaben til at søge disse Bevillinger for enhver, der efter Lovene for Fredskonferencer kan møde dernede som Deltager.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) fremsatte nogle Bemærkninger om, at denne langvarige Behandling af Finansloven i Folketinget kunde ikke være anderledes, det var nu noget, hvor der ikke kunde være Spørgsmaal om nogen Forandring i Fremtiden. Jeg ved ikke, hvorfor han egentlig siger det, og hvilken Ret han har til at sige det, da det dog maa være ham en bekendt Sag, at Grundloven forudsætter, at Rigsdagen skulde kunne være færdig paa to Maaneder. Naar Grundloven har den Forudsætning, som dog vel alle maa erkende, at den har, forekommer det mig ogsaa, at det er ganske ubegrundet,